

vilbe være saa store, at, hvis man vilde have Noget gennemført i den Retning, det da naturlig maatte være ved Regjeringens Initiativ, at Forslag derom skulde fremkomme. — Den næste Paragraf i Loven handler om Mandstabs Indførelse og Uddannelse. Der er af et Mindretal stillet et Forslag om, at Bestemmelsen om, at Mandstabet aflægger Trokabsed, skulde udgaa. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, men mener, at den Bestemmelse, som er foreslaaet i Lovforslaget, er meget hensigtsmæssig. — Det næste Afsnit handler om Mandstabs Indførelse og Uddannelse, og navnlig deri skjule sig de egentlig store Hovedpunkter. Da Uenigheden navnlig gjør sig stærkt gjældende for Jobfolket, tror jeg særlig først at burde udvikle Forholdet for dette Raabens Vedkommende. Det vil erindres, at efter den nu gjældende Hærløvs er Tjenestetirns den, at Mandstabet uddannes ved en første samlet Uddannelsesløb paa 6 Maaneber, at der dernæst sker en fortsat Uddannelse for Befalingsmandseleverne og endel af Mandstabet, om jeg huser ret, 1,400 Mand i 9 Maaneber, at der dernæst er 3 senere Indførelser, hvoraf to paa 45 Dage til Liniebataillonerne og en paa 30 Dage til Reservebataillonerne. Lovforslaget paaregner ligeledes en første Uddannelse paa 6 Maaneber, som henlægger de større Døvelser til Efteraaret, og Indførelser finde saa Sted to Gange, en Gang til Liniebataillonen og en Gang til Reservebataillonen; Befalingsmandselevernes Uddannelse sker i et Aar. Vinterstyrken er sat til 1,000 Mand, og Rekrutuddannelsen er henlagt til 20 af de 30 Batailloner. Inden jeg gaar over til at udtale mig om selve dette Forslag, tør jeg maasse henlede det ærede Thing's Opmærksomhed paa et Par Punkter, som ikke strengt taget berøre Afstemningspunkterne, men dog staa i nær Forbindelse med selve Sagen. Udvalget har nemlig haat sin Opmærksomhed henvendt paa visse Fakta, som ere blevne det bekendte gennem de Oplysninger, som den ærede Minister har tilstillet det. Det fremgaar saaledes af de Indberetninger, som af Jobfolkets Generalinspektør ere indsendte til Krigsministeriet, som et Resultat, som Generalinspektøren opgjør, at Skytteforeningerne have haat en meget heldig Indflydelse paa Resultaterne af Skydningen ved Uddelingerne. Brede Medlemmer ville finde Resultaterne fremsatte i selve Betænkningen, og dertil skal jeg henvisse. Udvalget har ikke villet undlade at gjøre opmærksom paa, at Generalinspektøren for Jobfolket udtaler sig for Uenligheden af en større Deltagelse i Skytteforeningernes Skydøvelse som gaavnlig med Hensyn til Rekruternes senere Udvikling i Skydning, og han gjør tillige opmærksom paa, at der i de senere Aar ikke synes at være den ønskelige Fremgang; men snarere Tilbagegang, idet Skytteforeningernes Medlemsantal

udgjør et mindre Procentantal af Rekrutstyrken end i tidligere Aar. Der er ogsaa et andet Punkt angaaende Mandstabs Uddannelse, som Udvalget har troet at burde udtale sig om. Af forskellige Oplysninger, som Udvalget har modtaget, dels direkte, dels gennem Meddelelser fra et andet af Thinget nedsat Udvalg, fremgaar det, at en stor Del af det Mandstabs, som aarlig møder ved Uddelingerne, staa væsentlig tilbage i Færdighed i Læsning og Skrivning, og at Enkelte endog saa aldeles ikke kunne læse og skrive. Det er tillige blevet oplyst, at flere af Uddelingerne med Hælb have forsøgt at give de Menige af Vinterstyrken, som ønskede det, Undervisning i Læsning, Skrivning, Regning og Brug af Modermaalet, og af den Grund har et Flertal af Udvalget, nemlig det Mindretal, der er repræsenteret af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), og det Mindretal, hvortil jeg hører, troet at burde henstille til den ærede Krigsminister, om det ikke vilde være muligt administrativt i saa stor Udstrækning, som de militære Tjenesteforhold iøvrigt maatte tillade det, at lade Vinterstyrken ved Uddelingerne faae, forsaavidt de maatte trænge dertil og ønske det, Undervisning i Brugen af Modermaalet, Læsning, Skrivning og Regning og i alle saadanne nyttige Kundskaber, som kunde bidrage til, saavel at de i deres Fritid holdes borte fra Fristelser, der ellers kunde løkke dem, og i Tjenestetiden erhverve Kundskaber, der vilde være til stor Gavn for dem, naar de vende tilbage til deres borgerlige Syssler. — Det af den ærede Minister fremsatte Forslag til Uddannelsen af Jobfolket har ikke kunnet Andet end vække Betænkninger. Udvalget har saaledes ikke kunnet finde det heldigt, at der i den femte Maaned af de 6 Maaneders Uddannelse finder en Afbrydelse Sted, saaledes at Enkeltmandsuddannelsen bliver afbrudt ved, at Rekruterne sammenblandes med ældre Mandstabs og rykke ud til større Døvelser. Efter Flertallets Opfattelse ere de 6 Maaneders uforstyrrede Uddannelse en saa væsentlig Grundpille for hele Jobfolkmandstabs Uddannelse, at det har maattet tilraade ikke paa dette Punkt at fravige denne. Vi have i saa Henseende været ledede af et dobbelt Hensyn. For det Første af Hensynet til, at vi ikke kunne se Andet, end at 6 Maaneber ere et Minimum for Uddannelsen, betragtet fra et militært Standpunkt, som man ikke paa nogen Maade kan gaa ned under, idet det ikke vil være muligt at kunne faae den nødvendige Uddannelse tilendebragt i kortere Tid, og de nødvendige Udrykninger i Marken udsørte, saa at Mandstabet faar den saa overordentlig vigtige Uddannelse i Terrainet. Der har imidlertid ogsaa været et andet Hensyn, som ikke har været mindre afgjørende for os, nemlig Hensynet til Mandstabet, betragtet som Individuer. Det er efter vor Opfattelse i sanitær Henseende overordentlig vigtigt, at Uddannelsen